

Поручикъ Течевъ ще направи хубаво, ако положи по-особени грижи за ротата си, отколкото да се опитва да дава предсказания за утре, — намекна командирътъ.

Въ ранното хубаво утро, при пълно бойно снаряжение, дружината се спустна по междуселския пѣтъ. Ведриятъ въздухъ и ароматътъ на разцвѣналитѣ се череша повиши настроението. Войниците почнаха да пѣятъ, но скоро замлъкнаха, когато се откри красивата гледка на града.

И наистина, братското намъ население, красиво издигащето се кубе на нашата църква, широкиятъ обрасълъ съ зеленина дворъ на българското училище ни привличаха все по-силно къмъ себе си. А Дунавъ, широкъ, могъщъ и позлатенъ отъ полегатитѣ лъчи на утринното слънце — гордо и твърдо тласкаше водитѣ си къмъ близкия морски брѣгъ. Широкитѣ крила на огромна вѣтърна мелница лениво се премѣтаха едно възъ друго, като да отмѣрваха времето и даваха пулсъ на живота въ града.

Използувайки дълго източенитѣ сѣнки на дърветата, съ прибѣжки минахме открития превалъ и се запускахме въ крайнитѣ улици. Оттукъ до площада движението ни се осигуряваше противъ видимостъ отъ противника, който се таеше татъкъ отвъдъ рѣката. Когато бѣхме строени и заели мѣстата си ведно съ други-